

111 年新北市各級學校東南亞語文競賽
團體朗讀文稿 緬甸語 國高中職組 A-2

ရပ်သေးလေး လေးရပ်

ဒီပုံပြင်ဟာ မိမိတိုးတက်မှုကိုရှာဖွေတဲ့ မြန်မာလုလင်တစ်ဦးရဲ့ပုံပြင် ဖြစ်ပါတယ်။ လူပေါ်လေး “အန်” ခရီးထွက်တဲ့အခါမှာ သူဖောင်က သူကိုရုပ်သေးလေး လေးရပ်ပေးလိုက်တယ်။

ပထမဦးဆုံးရုပ်သေးလေးက “တိုက်ဝါ” ပါ။ ဉာဏ်ပညာထက်မြေက်မှုကိုပိုင်ဆိုင်တယ်၊ “အန်” ကို မျက်လုံးနဲ့ များများကြည့်၊ များများစဉ်းစားပြီး ကိုယ့်ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်စို့ အားပေးတယ်။

ဒုတိယရုပ်သေးလေးက “ရာဟာ” ပါ။ သူမတူကြီးမားလှတဲ့ အင်အားကို ပိုင်ဆိုင်တယ်၊ အားနဲ့ ခြေထောက်ကို တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်တာနဲ့ ကုန်တင်ကားထဲက ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာတွေအားလုံးကို “အန်” ကရရှိသွားတယ်။

တတိယရုပ်သေးလေးက “ကျော်ယီး” ပါ။ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ မူးဖော်တံတားရောင်းကို ပိုင်ဆိုင်တယ်၊ “အန်” ကို စည်းစိမ်္မာတွေနဲ့ ရောမောလှပသော “မာလာ” ကို ရရှိစေတယ်။

စတုတ္ထရုပ်သေးလေးက “ခိုင်မာ” ပါ။ အေးဆေးတည်းပြုမဲ့ စိတ်နှလုံးသားကို ပိုင်ဆိုင်တယ်၊ သူတပါးအပေါ်မှာလည်း မတွက်ကတ်တတ်ဘူး။

အဲဒါနဲ့ “အန်” က ရုပ်သေးလေး လေးရပ်နဲ့ ခရီးစတင် ထွက်ခွာလာပြီး လမ်းတစ်ဝက်မှာ “မာလာ” ရဲ့စည်းစိမ်္မာတွာများကို လုပုံရုံးတင်မက “မာလာ” ကိုပါ ခေါ်ဆောင်

ပြီး ခရီးအတူ ထွက်ခွာသွားကြတယ်။

တစ်လမ်းလုံး မှလာဟာ ပြီးချင်မှ နည်းနည်းမှမရှိဘဲ လျှစ်လျှော့ရှုနေတယ်။

“အန်” ဟာ စည်းစီမံဉတ္တာကို ရရှိပေါ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရရှိခဲ့ပါ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနဲ့ အထိုးကျန်ခြင်းကိုသာ ပိုပြီးခံစားခဲ့ရတယ်။

“ခိုင်ဘ” က “ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ပါ၊ ကျွန်ုပ်လိုသင်ယူပါ” လို့ ပြောတယ်။

“အန်” ဟာ စိတ်နှလုံး အေးချမ်းတည်ဖြံမှု ရရှိသွားတယ်၊ “မှလာ” ဟာ လည်း “အန်” ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကိုတွေ့မြင်သွားပြီး “အန်” ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်တယ်၊ ဒုံးအပြင် “အန်” နဲ့လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီး ပျော်ချော်ချမ်းမြေ့စာ နေထိုင်သွားကြတယ်။